

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Buna chibzuială

Sunt oameni fericiți cari între orice împrejurări ale vieții nu-și pierd capul, ci rămân liniștiți, socotind îndelungat și cuminte tot ce le iese în cale, și nu iau vre-o hotărâre până n'au cercetat lucrurile pe toate laturile. Nu numai că nu iau hotărâri până nu pătrund bine un lucru, dar își stăpânesc și gândurile și simțămintele și închipuirea câtă vreme nu s'a convins ce au în față: binele sau răul, adevărul sau minciuna, un lucru folositor sau unul primejdios.

Sunt oameni cari stau drepti între orice împrejurări ale vieții. Nu se lasă nici înfrigați, nici însufleșiți de ce le stă înainte, fie că văd cu ochii lor, fie că alții le atrag atențiunea asupra lucrurilor noi. Câtă vreme nu cercetează, nu înțeleg sau nu se dumiresc ei înșiși — nimic nu-i poate clătina.

Sunt oamenii adevărați cari judecă cu mintea lor, trec prin conștiința lor tot ce fac în viață. Și lucrează totdeauna după cea mai bună conștiință a lor.

Sunt oameni în cari te poți crede, acei cari toate lucrurile lor le fac cu socoteală.

Pctronicul acestui fel de om este acela pe care orice vânt îl clătina, ca pe un fir de trestie, ori din ce parte ar bate. Este omul care nu dă nimic pe mintea și judecata lui, nu o prețuiește, ci se lasă dus de nas de toate lumea. Crede cu ușurință ori ce i se spune, e gata să lucreze cu ușurință cum îi spune altul. Un om care nu umblă pe picioarele lui, care nu știe să judece cu capul lui, să simtă cu inima lui, ci ia de-ogata tot ce aude, tot ce vede, tot îndemnul străin ce i se face.

Acest fel de oameni sunt robii tuturor minciunilor ce umblă în lume, ai tuturor îndemnurilor rele, pentru că ei nu-și iau osteneala să judece cu capul lor să simtă cu sufletul lor, să treacă orice lucru prin conștiința lor.

Dacă se iau după ceva, apoi se iau după închinuirea lor. O vorbă spusă de altul, un indemn dat, nu sunt puse la cântarul minții, ci sunt dat în lucrare închinuirii fantaziei, și ea dintr'un înnțar poate face armăsar, dintr'o veste îngrijorătoare poate scoate o primejdie de moarte.

În orice timp al vieții noastre suntem datori, pentru binele și fericirea noastră, să nu facem nimic fără socoteală. Adică fără a căuta amănunțit cu mintea noastră lucrul nou în fața căruia stăm dacă e adevăr sau minciună, și fără a-l trece prin conștiința noastră pentru a vedea dacă e bun sau rău, folositor sau dăunător.

Numai așa vom fi oameni cu scaun la cap, oameni dintr'o bucată, caractere tari și nu tresle bătută de vânt.

Mai ales în vremuri tulburi și pline de primejdii, cum sunt ale războiului, e nevoie să cumpănim bine tot ce auzim, tot ce simțăm, tot ce voim să facem. Să fim în toate cu socoteală.

Să știm deosebi, mai întâi, adevărul de minciună. Să nu primim de adevărate tot ce auzim, tot ce ni se spune, fără a le controla cu mintea și judecata noastră. Să trecem prin conștiința noastră morală tot ce voim să facem, pentru a alege binele, lucrul folositor și nu răul sau lucrul care ne mână în prăpăstie.

Tot mai puțini copii!

Știm cu toții și citim că toate țările înaintate, civilizate, pun mare preț pe sporirea populației lor. Se fac legi speciale pentru sprijinirea familiilor cu copii numeroși, se pun dări mari pe cei ce nu se căsătoresc; se fac tot mai multe înlesniri mamelor cu copii mulți, scutindu-le de la munci prea multe sau prea grele, se scutesc de impozite familiile cari au copii dela un anumit număr în sus, se dau premii deosebite mamelor cu mulți copii.

Toate acestea nu s'ar face dacă țările și popoarele culte nu ar fi ajuns la convingerea că țaria lor cea mai mare e numărul mare al locuitorilor, al ce-

țățenilor, pe brațele cărora fiecare țară se poate sprijini și în pace și în războiu.

Astăzi nimeni un se mai teme că-i vor muri copiii de foame dacă vor fi mai mulți, sau că nu le va ajunge pământul, sau altă avere pământească la împărțire. Odată s'a pornit o rătăcire chiar din rândurile oamenilor de știință, cari ziceau că pământul va ajunge odată să nu mai poată hrăni pe toți oamenii, dacă oamenii se vor spori mereu. Și au fost câți-va nebuni cari au propovăduit să se reducă nașterile, pentru că nu cumva omenirea să ajungă să moară de foame.

Nebunia asta însă n'a prins în lume și decând a fost scornită, până azi, în vr'o două sute de ani, numărul oamenilor de pe întreg globul s'a dublat, și totuși oamenii trăesc cu toții mai bine și mai mult decât înainte cu două sute de ani.

Azi nu se mai teme nimeni de foamete pentru că ar fi prea mulți oameni în lume. Dumnezeu care a spus strămoșilor cu poruncă grea: „creșteți și vă înmulțiți” a dat El oamenilor putere să scoată roadă destulă, spunându-le „stăpâniți pământul”. Stăpâniți-l și faceți-l să vă hrănească pe toți ori cât ați fi de mulți.

Și într'adevăr, omul, cu mintea pe care i-a dat-o Dumnezeu, a putut să lucreze tot mai bine pământul și să scoată din el roadă mai multă și mai bună.

Azi țările înaintate nu se tem de prea mulți cetățeni pentru că pot și știu să dea fiecăruia de lucru, mijloace de existență. Cine nu mai încapă în economia câmpului, încapă în uzine și fabrici și în nenumărate meserii. Știința află tot mai multe mijloace să îngrășe pământul, să-l facă mai roditor, așa că pâinea cea de toate zilele vecinic va fi asigurată neamu'ui omenesc, ori cât ar spori numărul lui.

În fața acestui adevăr, a vieții pipăite, noi mai avem țărani cari să tem să aibă mulți copii, pentru a nu-i lăsa săraci sau chiar muritori de foame, uitând că afară de plugărie mai sunt sute și mii de mijloace de câștig și de traiu, și chiar mai bun și mai ușor decât în plugărie. Avem familii cari rămân la un singur copil, și dacă se întâmplă, — cum se întâmplă de multeori ca el să le moară — rămân fără urmași și fără moștenitor. Nu le pasă că împuținează neamul și-l slăbesc, nu se gândesc că în ograda lui va crește cucuta sau vor boscorodi pe unii stăpâni în livadă străină.

Nu le pasă de nimic, numai să nu-și împartă averea între mai mulți copii; să fie urmașii gazde ca și ei!

Ce lipsă de pricepere și de omenie națională! Și ce greu păcat înaintea lui Dumnezeu!

Mai sus de țării

Mai sus de țării, mai sus de stele,
Stau zeii tăi, — măreață Transilvanie!
Umbra lor, grozava lor umbră
Întunecă leatul de-amar și pierzanie.

Sunt toți Corvinii, — cu Matei și Ion,
Valahi străvechi de plat hunedorean.
E Horia, — furtuna munților
Cu-ai lui arhnghelei: Cloșca și Crișan.

Și Iancu, cel ce și-a purtat, — rănit,
Durerile în sabie și'n fluer.
Și azi îl mai așteaptă munții lui
Înfiorați de-al tulnicului șuer.

De zece veacuri, înfruntând urgia
Îți oșelești puterile în moși
Și nu te-au speriat spânzurători
Nici trupurile sfărâmate 'n roși.

(Din Transilvania în poezia Românească)

VLAICU BÂRNA

Ținuta de cuminenie politică a Turciei

În acești ani de generală învălmășală în care au fost cuprinse toate statele europene, Turcia a dovedit tot timpul o ținută de mare cuminenie politică, rașind astfel să se numere printre statele europene netărite încă în vre-o tabără sau alta.

Din această atitudine se desprinde hotărârea guvernului turc de a nu face jocul niciuneia din puterile aflate în conflict. Intrucât soarta războiului nu este încă hotărâită și deci nu se poate ști de partea cui va fi victoria, Turcia socotește că e mai folositor pentru ea să păstreze și mai departe ținuta de neutralitate.

În vremuri de războiu suntem impresurați de nenumărate vești mincinoase, și îndemnuri rele, îmbrăcate în haina binelui. Dușmanii prin propaganda ce o fac urmăresc să ne clatine credința, vestindu-ne mereu dezastre sau primejdii închipuite.

Se știe ce păfește un om, când într'o împrejurare grea își pierde capul: se duce la răpă!

Dar când în vreme de războiu un popor întreg și-ar pierde capul? Ce s'ar alege de el? Ar urma desigur prăbușirea!

De aceea una dintre poruncile mari ale vremilor de războiu este că tot ce facem, gândim, sau voim să fie cu mare grijă și socoteală.

Pe urmele Domnului

Judecata din urmă

Nu s'a aflat până azi, de când este istorie scrisă, vr'un neam cât de înapoiat care să nu creadă că, pe lângă viața de pe pământ, mai este o viață dincolo de moarte. Ce va fi și cum va fi această viață, neamurile lumii, dela cele sălbatice până la cele mai luminate, și-au închipuit-o în deosebite feluri. Adevărul întreg nu l-au putut afla oamenii, ci au prins numai câte-o frântură din el. De-o pildă: toate popoarele păgâne au crezut că după moarte omul merge la judecată în fața zeilor din lumea cealaltă și că cei ce vor fi aflați că au făcut fapte bune în viață, vor avea parte de fericire, iar cei păcătoși, de osândă.

După cum vedem mintea sănătoasă a omului, — chiar a păgânilor — a putut afla un adevăr, care mai târziu a fost întărit de descoperirea dumnezească, și mai pe urmă de Mântuitorul, — așa cum, tot mintea sănătoasă a descoperit tuturor neamurilor, că trebuie să existe o putere sumpremă peste lume, peste oameni.

Dar după cum în cunoașterea cu puterile minții naturale a lui Dumnezeu s'au ajuns și la destule grele rătăciri — la închinarea la idoli, la mai mulți dumnezei — tot asemenea și în credința omenirii asupra vieții viitoare au intrat nenumărate rătăciri. Unii au crezut că dincolo oamenii continuă viața de aici, și cine a fost împărat va continua să fie și acolo. Alții au crezut că și în viața viitoare oamenii vor mânca și vor bea ca și aici, se vor lupta cu dușmanii, se vor însura și se vor mărita, și câte alte rătăciri.

Mântuitorul venind în lume a descoperit adevărul întreg și despre Dumnezeu și despre viața viitoare, și l-a pus în afară de ori ce îndoială pentru că El ca Dumnezeu adevărat îl cunoștea. Despre Dumnezeu ne-a spus: „Spirit este Dumnezeu și cine se închină lui se cade să se închine în spirit și în adevăr“. El ne-a descoperit că în Dumnezeu sunt trei persoane și că acestea trei sunt un singur Dumnezeu adevărat.

Despre învierea morților și viața neamului ne-a arătat prin învierea Sa din morți că toți vor învia ca și El. El a risipit nesiguranța învierii în care cad unii oameni și nu le vine să creadă, arătând cum vor învia morții și cum îi va judeca El însuși la judecata din urmă. Despre existența fericirii vecinice a spus El însuși apostolilor: „In Casa Tatălui meu multe locașuri sunt.“ In viața viitoare oamenii nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în Cer. Iar sf. Pavel, răpit în vedenie, a spus: „Ochii de om n'au văzut, urechi de om n'au auzit, la inima omului n'a străbătut, ceea ce a pregătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe Dânsul“.

Așa dar dela venirea Domnului Hristos în lume, viața viitoare, cu fericirea sau osânda vecinică, a trecut din părere omenească în certitudine, în siguranță. Știm că există vecinicie.

Dar Mântuitorul ne-a arătat și cum vom fi judecați pentru traiul în vecinicie. Și păgânii bănuiau că după faptele din viața aceasta. Dar ei credeau că după faptele pentru cari omul ajunge la mărire în lumea asta; după bogăție, după viteză, după poziție socială și rolul ce-l are omul în lume.

Mântuitorul ne-a învățat însă adevărul și cu privire la judecată: nu vom fi întrebați dacă am fost împărați sau cerșitori, învățați sau neînvățați, stăpâni sau slugi. Ne va cerceta asupra unui singur lucru: Cum am îndeplinit cele două porunci de căpetenie, a iubirii de Dumnezeu și de deapropoale, în cari se exprimă toate poruncile. Cum am ținut aceste porunci cu fapta, nu cu vorba. „Am fost flămând și mi-ați

Calendarul săptămânii

Luna Februarie

D.lăs.decarneEv.Mat.XXV,31-46.Gl.3.		VREMEA
Luni	21 P. Timoteiu	(după calendarul de 150 de ani)
Marți	22 Afl. m. Eug.	1—4 vânt, 5—6 frig,
Mierc.	23 M. Policarp	7—13 bine, 14 cald,
Joi	24 † Afl. c. Sf. I. B.	15—17 vânt, 18 ninge,
Vineri	25 P. Tarasie	18—20 vânt, 21 ninge,
Sâmb.	26 Porfirie	22—24frig, 25—29 nin-
Dum.	27 C. Procopie	ge cu viscol.

D.lăs.de brânză Ev. Mat. VI. 16—41. Gl.4. Sf. 4

Gloria și bogățiile vieții acesteia sunt trecătoare

O poartă de zidit

Cavalerul Gérard de Kempis era foarte bogat și grozav de mândru. Puțin timp după ce terminase clădirea marelui său palat, chemă toți prietenii și vecinii săi la o mare petrecere.

La sfârșitul ospățului ce-l dădu în cinstea musafirilor, mesenii băură de mai multe ori în cinstea lui și-l ridicară până în slăvilă cerului cu laudele lor. Cum cavalerului îi plăcea mult să fie măgulit, oricine și poate închipui plăcerea pe care o simțea, văzându-se socotit de prietenii săi ca cel mai fericit om de pe lume.

Printre musafirii lui, totuși, un om rămânea tăcut. Când urările se sfârșiră, omul acesta luă cuvântul:

— Domnule cavaler, zise el, pentru ca fericirea dumitale să fie deplină, trebuie să nu treci cu vederea un lucru — un lucru de mare preț.

— Și ce anume? întrebă cavalerul.

— Trebuie să pui să se zidească una din porțile palatului dumitale.

La auzul acestor vorbe, mulți dintre mesenii începură să râdă și Gérard însuși părea să creadă că bietul om înnebunise. Voind totuși să deslege nodul acestor cuvinte stranii, întrebă:

— Despre care poartă vrei dumneata să vorbești?

— Despre aceea prin care va trece într-o zi coșciugul dumitale, răspunse celălalt.

Aceste cuvinte mișcară pe gazda și pe oaspeții săi, și cavalerul căzu pe gânduri. Iși dădu seamă atunci de prețul bunurilor pieritoare și începu să întrebunțeze cum se cuvine bogățiile și vieța sa.

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...“

Feciorul împăratului

Un împărat să chibzuia cu sfetnicii săi. O provincie îndepărtată din împărăția sa se răsvrătise împotriva împăratului, îi necinstise numele și se lepădase de el. Sfetnicii împărăției erau adunați în divan și mai marele oștirilor se înfățișă înaintea împăratului și zise: „Dă-mi oastea și eu voi aduce pe răzvrătiți la ascultare“. Împăratul însă clătină din cap. Se sculă atunci marele vornic și zise: „Voiu da poruncă aspă, ca de acum înainte cine va nesocoti numele tău, să plătească cu capul și să i se ia și averea“. Împăratul clătină din nou din cap și zise: „La ce mi-ar sluji să am o ceată de sclavi ce tremură, dar pândesc prilejul în tot momentul, să scape de mine?“ Sfetnicii amuțiră. Dar iată că unicul fecior al împăratului, prințul moștenitor, se plecă înaintea împăratului și zise: Lasă-mă pe mine, să mă duc la ei și-i voi întoarce la ascultare“. Împăratul mirat, întrebă: „Cum socotești să faci aceasta?“ Prințul grăi: „Le voi povesti despre dragostea și îndurarea ta și de slava împărăției tale. Nu voi conțeni cu iubirea mea pentru ei, până ce nu-i vom scoate din rătăcire, până ce flacăra dragostei nu se va aprinde din nou în sufletele lor reci“.

Atunci împăratul, privi îndelung și cu duioșie în ochii iubitelui său fiu și zise: „Mergi și poartă grijă de cei căzuți. Numai dragostea ta îi va putea izbăvi și lega din nou și strâns inimile lor de mine“. Și s'a

dat să mănânc, am fost sătos și m-ați adăpat, gol și m-ați îmbrăcat“.

Când cei nemilostivi, cari n'au ținut porunca iubirii deapropoalei vor întreba: Doamne, când te-am văzut așa? „Domnul Isus — căci El ne va judeca, va răspunde: „Ceea ce nu ați tăcut unora din acești frați mai mici ai mei, mie nu mi-ați făcut“.

DIN SFATURILE DOCTORULUI IOSIF

De unde ne molipsim?

Am văzut că germenii producători de boală microbii, atacă organismul care în schimb să apără contra lor cu toată puterea ce o are. O parte a materiei robilor este nimicită de organism, iar o mare parte este scoasă, alungată din ele pe toate căile cu putință prin scaun, prin flegmă, urină etc. Microbiile acestor alungați din corpul omului bolnav, ajung în lume din afară și mai păstrează încă multă vreme viața și puterea de a face rău, adică de a îmbolnăvi alți oameni sănătoși cu care ar ajunge în atingere.

Prin urmare cel mai de căpetenie izvor de molipsire este omul și anume cel care suferă de boală molipsitoare. Un om bolnav spre pildă de berucioză (oftică) a plămânilor, înaintată, aruncă odată cu flegma care o tușește și o scuipă cam 7.200 de milioane de bacili de tuberculoză la zi, altul care suferă de tifos (febră tifoidă, lingoare) scoate din prin urină miliarde de bacili (cam 9 milioane în fiecare strop de urină) și tot cam la fel se întâmplă celelalte boale molipsitoare. Vedem deci că omul bolnav este acela, dela care pornește boala mai departe și se răspândește la cei din jur, prin miile și miliardele de microbi cari îi alungă din corpul său. Venim în atingere cu acest număr mare de microbi es cauza răspândirii boalelor molipsitoare.

Corpul bolnav nu scoate însă microbii din sine numai în timpul cât este în suferință. Chiar și după vindecare, când organismul a câștigat lupta, învingându-și dușmanii și făcându-și destule materii de apărare pentru viitor, tot mai rămân destui microbi vii în corpul lui, deși nu pot fi păgubitori corpului trecut prin boală alungați în lumea din afară, ei devin însă primejdie pentru cei dinprejur cari sunt sănătoși. Cineva spre pildă care a trecut prin boală lungă și grea cum este tifosul, se scoală, se întemează cu toate acestea poartă în el încă o mulțime de bacili. Acești bacili începe să depărtează din corpul abia însănătoșit și dacă are prilej să vină în atingere cu omul sănătos, ei sunt stare să-l molipsească și să-l îmbolnăvească.

Pe acești oameni, cari deși însănătoșiți, totuși poartă în ei microbi răi, îi numim purtători de germeni.

Sunt uneori purtători de germeni cari nici nu sunt îmbolnăviți și cari nu sunt în stare să ducă cu ei germeni și să îmbolnăvească pe alții. Dacă se fac cetări când bântue undeva o boală molipsitoare, căci avem deci o epidemie se găsește mai întotdeauna purtătorii de germeni sunt mai numeroși chiar decât cei bolnavi. Cunoașterea acestor lucruri este de mare însemnătate, fiindcă ne arată și căile ce le avem de urmat în apărarea în contra bolilor molipsitoare și spre cari vom vorbi la timpul său pe larg și amănunțit.

Câteva din bolile molipsitoare, sa iau la om dar și animale bolnave, așa spre pildă dalacul și turbarul.

Altele deși provin dela om, microbii înainte de a molipsi pe alții, trebuie să mai treacă prin corpul diferitelor insecte, cum sunt păduchii, prin pișcătură cărora se răspândește tifosul exantematic sau fânțara cari răspândesc frigurile sau malarie.

Dr. I. S.

dus departe feciorul, în țara răsvrătită, și nu știa odihnă, numai se caute pe cei pierduți și să întoarcă la Tatăl pe cei rătăciți. Prețul plătit a fost scump, căci a trebuit să-și dea viața pentru el — dar pentru aceasta, biruința a fost mai strălucită.

„E ușor de înțeles, cine e împăratul și cine feciorul“.

Deci judecata din urmă va avea o singură greutate de măsurat: faptele noastre bune sau rele, faptele iubirii mai ales. Cum va trage acest singur cântar, vom merge la fericirea vecinică sau la osândă vecinică. Nu după ce am fost, ci după cât bine am făcut în lume.

Acesta e un adevăr de temelie al legii noastre și trebuie să-l ținem mereu înaintea ochilor.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Lucrări în gospodărie

Cu deosebire sătenii au de suferit pagube din cauza că pomii lor nu rodesc decât la 3—4 ani odată, atunci dau fructe puține, pipernicite și mare parte pierdute.

Sunt lăsători, se zgârcesc la o mică cheltuială și îngrijesc pomii așa cum au apucat din vechime, adică nu-i îngrijesc de loc.

Și doar nu este cine știe ce treabă, care să ceară cheltuială și bătaie de cap peste puterile lor.

Prin luna Februarie se face tăierea uscăturilor și ramurilor prea dese și încălțite, care înăbușă pomul.

După tăiere, pomii se stropesc cu zeamă sulfatică (amestec de pucioasă și var). A doua stropire să fie mai slabă ca cea dintâi, în primăvară cam în timpul care se scurge decând se desface mugurul la rădăcină. Se mai dă o a treia stropire cu zeamă și mai slabă, atunci când au mai rămas pomi nescuturați cam 10 de flori din 100.

Cu o cheltuială mică, cât prețul a câteva kg. de fructe de fiecare pom, se va ajunge ca pomii roditori să producă mai mult, mai bun și mai regulat.

Pregătiri pentru semănăturile de primăvară

În unele părți ale țării, lucrările pentru sămănăturile de primăvară ar putea să înceapă în curând, dacă vremea se ține călduță. De obicei în Banat sămănăturile încep cu opt sau zece zile mai devreme decât în Câmpia Dunării, iar în părțile de nord, cu sau 20 zile mai târziu. Nu se poate ști exact când să începe muncile. Această atârână de cum va fi vremea. Este, însă, timpul ca plugarul să se pregătească, să fie gata ori când.

Cu privire la timpul când trebuie să înceapă muncile, sunt unele reguli cari trebuie știute de orice plugar și anume:

1. Unele sămănături rabdă la frig și rodesc mult mai bine dacă sunt puse cât mai devreme. Așa sunt: porumbul de primăvară, mazărea, mazăricea, ovăzul, orz și ovăzul. Deacea ele se pun cât de devreme, sau cum se spune „în mutul zăpezii“.
2. Sunt sămănături care degeră ușor și se strică, dacă vine peste ele un ger sau o brumă groasă. Așa sunt fasolea, sfecla, linte, inul. Semănăturile lor trebuie să se facă după ce vremea s'a încălzit bine și nu ne mai rămânem de ger și brumă.
3. Porumbul se seamănă după ce s'a încălzit, căci rădăcinile nu răsare.
4. Ca regulă generală trebuie să se știe că orice sămănătură e bine să se facă cât se poate mai devreme îndată ce i-a venit timpul. Semănăturile făcute devreme folosesc din plin apa din timpul iernii, cresc repede și luptă mai ușor cu uscăciunea, cauzată de vânturile și căldurile de primăvară. Semănăturile făcute târziu sunt amenințate de secetă și de multe ori nu au timpul să crească cum trebuie. Uneori și sămănăturile târzii rodesc tot așa de bine ca și cele timpurii, însă aceasta e numai o întâmplare. Plugarul nu trebuie să meargă la întâmplare, ci pe drum cât mai sigur.

Alegerea porumbului de sămânță

Când scoateți din pățul porumb pentru nevoile sămănăturii, alegeți știuleții cei mai frumoși, cei mai bine legați, acei care arată soiul cultivat de fiecare la locul de se găsește, cu rândurile drepte, bine îmbrăcați, boabe de sus până jos și păstrați-i pentru sămânță la locul ferit de soare și reveneală.

Cum să facem economie la nutrețuri

Plugarul cu vite de jug — sau de ham — două sau trei are: întâi, ca să-i ajungă nutrețurile până la scoarța vitelor la iarbă — ba și după aceea — și altele, pentruca să poată avea nădejde în ele, la fa-

cerea muncii lor de primăvară. Pentru aceasta fânurile cele mai bune — lucerna și trifoiul — dacă le are puține, le ține pentru mai spre primăvară deasemenea și orzul și ovăzul, ca și turtele de uleiinite.

În timpul iernii se mai pot folosi și paie de orz și de ovăz — pe lângă fânul de luncă, de livadă sau de pădure — după cum se pot folosi și cocenii de porumb, măcar foile și vârfurile. Asemenea și vrejii de mazăre, de fasole, bob, linte și altele. Toate acestea se pot tăia mărunt, cu mașina, sau se pot măcina, cu o mașină specială (moară cu cicănele) din cari sunt multe prin Ardeal și Banat.

Nutrețurile tocate sau măcinate pot fi amestecate cu sfeclă. Cu o lună înainte de fătare, la vaci și oi nu se dă sfeclă și borholuri, pentruca le umflă prea mult pântecul și fătul dinlăuntru.

Meșteșugul gospodarului priceput este să știe cum se folosească toate nutrețurile, să nu facă risipă și cum să le pregătească și să le amestece între ele. Nutrețurile trebuie să se gătească, ca să nu ajungă umezeala la ele, căci dacă mucegăesc, vitele nu le mai mănâncă.

Pentru marii agricultori

Se aduce la cunoștința agricultorilor cari cultivă în regie peste 100 ha. teren arabil și cari au mai mult de cinci muncitori agricoli angajați permanent cu contract scris, ca s'a aprobat o colă de 1500 piei de vite care urmează a fi tăbăcite pentru nevoile de încălziminte și curele de transmisie. Pentru lămuriri la solicitări urmează a se adresa direct Camerei Agricole, din județul unde este situată exploatarea.

Lucrări de sezon în livada de pomi

În cursul lunii Februarie cel mai târziu și chiar dela începutul lunii, dacă lucrarea nu s'a terminat în Ianuarie, să se procedeze la culesul tuturor cuiburilor de omizi. În acest scop, se vor tăia cu foarfecele de pomi (în comerț se găsesc foarfece speciale cu prăjină) toate ramurile sau vârfurile de ramuri pe cari se văd cuiburi de omizi (un fel de puț), precum și frunzele uscate și răsucite în care se găsesc de asemenea ouă de omizi. Toate ramurile și frunzele, se vor aduna într'un coș după care vor fi arse.

Trunchiul ca și parte din ramurile groase vor fi frecate și curățate bine cu o perie de sârmă (se găsește în comerț) în scopul de a distruge ouăle și sămânța boalelor ascunse în crăpăturile scoarței.

Îndată după culegerea și arderea omizilor și după ce pomii au fost frecate bine cu perie de sârmă, se vor stropi cu Kermocidul, Neopetrosolul, Neodendrilor, Libexul Universal, etc., sau cu o soluție de zeamă sulfocalcică. Este indiferent de care soluție vă veți folosi. Important este ca la cumpărarea preparatului, să se facă dovada că este autorizat de Institutul de Cercetări Agronomice sau de Ministerul Agriculturii.

În general, la stropirile din luna Februarie se va întrebuința o soluție cu un amestec de 5—6%, din oricare din preparatele amintite. Stropirile se va face numai pe timp fromos.

La finele lunii Martie să se aplice neapărat pe trunchiul pomilor inele cu clei special preparat. Aceste inele cari se găsesc în comerț nu trebuie să lipsească de pe nici un pom riditor, ele împiedicând urcarea omizilor sau altor gănganii cari ar ataca mugurii pomilor.

Cenți și abonați

„FOAIA POPORULUI“

Sfaturile plugarului luminat

Primăvara, înainte de a da colțul ierbii și mai ales înainte de a se desvolta lucerna, hrana de întreținere a porcilor poate fi cea mai economică întrebuințându-se napii porcești fie cruzi fie fierți și amestecați cu țărițe. Dar hrănirea se poate face și în câmp, liber sau închis, acolo unde s'au cultivat napii porcești, a căror cultură nu cere prea multe îngrijiri, iar soiul să fie din cele mai productive. Procedul este de a lăsa porcii să-și caute hrana singuri, răscolind pământul în toate părțile. În această împrejurare părți de napi rămân în pământ, reproducându-se și continuând cultura mai departe, care, îngrijită, adică săpată și rărită la timp, poate servi peste un an sau doi, din nou la hrana porcilor, tot în felul descris mai sus. Prin aceasta se dă o bună rație întreținere cu materii hrănitoare, se face economie de personal pentru supraveghere, se face economie de alimente mai hrănitoare și se dă puțința animalelor să facă mișcări pentru dezvoltarea corpului.

Soiuri bune de orz de primăvară

În curând se începe semănăturile orzului de primăvară, care se face la noi pe o suprafață de mai bine de un milion de hectare, adică ține al treilea loc în țara noastră după porumb și grâu. Oerzele de primăvară sunt cu două rânduri și se numesc orzoaică, bună în special pentru fabricarea berei și cu patru ori șase rânduri numit orz obicinuț sau de nutreț. Dintre orzoace se recomandă Hanna și Isaria, amândouă potrivite climatei dela noi, iar ca oarze se recomandă soiul Tighina linia 143 și soiul Bărăgan linia 24, toate încercate de Institutul de cercetări agronomice. Ele au dat la iveală calități bune pentru industrie, răbdătoare la secetă și producție mare. Soiul orzoaică Isaria în special s'a dovedit o greutate hectolitrică mare și un procent mic de pleavă. Ea se potrivește condițiilor de sol și climă din Ardeal și e mult apreciată de agricultori și fabricile de bere din aceste părți ale țării.

Creșterea lesnicioasă a iepurilor de casă

Pe vremurile aceasta de lipsa cărnei, consumarea iepurilor de casă devine o trebuință. De altfel întreținerea cărnii de iepuri de casă este obicinuită în Ardeal și în toate țările din Apusul Europei, pentru că este o carne gustoasă și lesne de produs. Epurii de casă trăiesc cu resturi dela bucătărie și puțină verdețură, însă, dacă sunt lăsați liberi sunt stricători, ori rod pomii și alte legume iar dacă sunt în cuști trebuie mai multă muncă pentru îngrijirea lor. De aceea cel mai economic mijloc de creștere este săparea unei groape adânci de 1.50 m. și largă de 2 m. în diametru în cari se introduc câteva perechi de iepuri de o rasă de carne. Acolo ei să hrănesc prin alimente ce li se aruncă, se împerechiază, sapă galerii și se înmulțesc pe nesimțite, dat fiind o epuroaică poate făta mai mulți pui de vreo 2-3 ori pe an. În felul acesta cresc fără îngrijiri și fără mare bătaie de cap. Bineînțeles e vorba de rasa ordinară. Rasele nobile cum e Angora Chinachilia trebuie crescute rațional în cotețe anume construite.

Soiuri bune de ovăz

Ovăzul urmează să fie însămânțat în a doua perioadă a semănăturii de primăvară, întinderea culturilor de ovăz cuprinde o suprafață de un milion de hectare. De aceea e necesar ca sămânța să fie de soi ales, pentru că un spor de producție și de calitate aduce foloase mari economiei naționale. După încercări făcute de noi, ovăzul Cenad 88 este un soi de valoare, având producție mare și reușește atât în vreme umedă, cât și în vreme secetoasă, deasemenea sunt soiuri bune de ovăz Cenard 103 și ovăzul galben de Lochow, cari se potrivește în toate cimatele, Toate aceste soiuri s'au dovedit a avea producția mare și procent de pleavă redus. Soiul Ligowo care era recomandat înainte, după cercetările ulterioare ale Institutului nostru nu a dat rezultatele așteptate.

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Triglad cu urechea
în stânga — și în dreapta

Din alte vremi

Prin anul 1858, fostul „drăgușul nostru de împărat” a făcut o vizită prințului Știrbei, la Căineni, lângă vama Turnului-Roșu.

Și cum pe acele timpuri nu era linie ferată până la Căineni, s'a făcut această călătorie în trăsură, pe drumul țării, care era foarte bun. În fiecare comună poporul l-a întâmpinat, firește, ca pe un monarh.

Cea dintâia comună, în drumul spre Turnul-Roșu, este o așezare amestecată cu Români și Sași, iar la o margine a satului, o mică colonie de Țigani.

Aici Sașii l-au întâmpinat pe „drăgușul de împărat” cum nu s'a mai putut de bine și primarul de pe acele vremuri, de naționalitate sas, s'a pregătit încă din ajun cu un discurs pe care avea să-l rostească înaintea împăratului.

Țiganii, văzând pe Sași că fac mari pregătiri, n'au stat nici ei cu mâinile în șolduri, și s'au sfătuit să iasă și ei la drum să vadă ce va fi; căci nu șiau nimic despre trecerea Împăratului, ci doar, din auzite.

Ziua mult dorită sosește. Sașii, toți, cu mic cu mare, s'au strâns înaintea primăriei, care era în drumul țării, iar Țiganii s'au strâns în capătul comunei, la un pod, peste care trebuia să treacă monarhul cu suita.

La oprirea monarhului înaintea primăriei comunale, corul juvanților (tineretul săsesc) cântă imnul:

„Doamne, ține și protejează

Patria, și pe împărat!”

și îl termină cu un „hoch” săsesc mai înalt ca turnul bisericii. Apoi primarul, cu pălăria în mână, de pe un butuc de fag, își începe discursul cu vorbele:

„Majestate! Trecerea Voastră pe la noi se asemănă cu lozul cel mare dela o loterie...” și — ioc — i-a perit graiul; s'a fâstăcit bietul Sas de emoție și n'a mai putut rosti decât cuvintele:

Cântecul poporului

Foaie verde a rugului

Nu da Doamne nimănui

Ca mie și codrului...

Codrului i-ai dat verdeață

Mie-amărită vieață;

Codrului i-ai dat cărări

Mie dor și supărări.

Frunză verde rug de mure

Cucule dela pădure,

Da te la mândra și-i spune

Să vină pân'la izvor

C'acolo eu trag să mor

Și să vină la fântână

Că eu mor fără lumină.

Culese de JUMANCA I. CONSTANTIN
din Varcirova-Severin.

GLUME

Șiretenia Țiganilor

Afară era un ger de crăpau lemnele și frigul îngheța sufletul. Țiganul, jumătate gol, jumătate îmbrăcat în niște haine ciur, eși din bordeiu și o luă de-a dreapta spre cumătrul său.

Până s'ajungă la el, i-au înghețat ciolanele. Când a intrat în casa cumătrului, acesta tocmai atunci întâmplase de se așezase la masă.

Românul s'a uitat lung la Țigan și văzându-l înghețat și prăpădit ca vai de el, îl întrebă?

— Ești flămând, măi Ciurel?

— Păi numai sătul no'iu fi.

— Ce vrei, măi Țigane, să te las să te înghezești mai întâiu, ori să te chem la masă.

— A duiască-te ăl de sus, că sfinte cuvintele mai ești din gură. Nici una, nici alta nu e rea, dar bine ar fi de mi-ai da o cârmajă s'o roz ici la capul focului.

„Eu sunt primarul acestei brave comune și mă numesc Iosif Franț”.

Împăratul văzând pe Sas încurcat, îi zice cu duhul blândeții: „Imi pare bine că am cinstea să fac cunoștința unui primar cu nume de împărat...”

La ieșirea din comună erau strânși Țiganii, dar împăratul nu s'a mai oprit să asculte și aici vre-un discurs, ci a mers mai încet, ca să poată fi văzut și de neamul lui Faraon. Ca să nu rămână mai pe jos decât Sașii, au voit să strige și ei un „Traiască Împăratul”, dar i-a luat gura pe dinainte și au strigat din baierile inimii: „Trăiască Vaivoda nost...”

Mai departe...

În comuna următoare, locuitorii și-au în-

șirat avutul lor, de-a lungul drumului țării: o turmă oi, cu o stână încoicalată la iușeală, clobani și băieți, cu preafericitul măgar, nelipsit dintre oi.

Și aci, ca și în comuna vecină după o cântare a vitor de școală, începe primarul cu discursul pre din ajun, dar abia rostește cuvintele: „Înălțate Împărate”, că măgarul, care era legat la gardul dela stână, începe a zbiera. Împăratul zise cu blândețe: „De ce rînd, că nu vă pot înțelege pe amândoi de-o dată — și și-a văzut de drum, neavând timp de pierdut.”

De atunci a rămas vorba în comună că primarul lor a grăit cu împăratul, vorbă nu tocmai laudă pentru el.

Împăratul a trecut apoi prin comunele Târnăveni și Boița, dar nu s'a mai oprit, fiind plictisit de cursuri.

FOIȘOARĂ

Amintiri

— Din Ardealul de altădată —

Vor fi vre-o cincizecișicinci de ani trecuți de când eram elev la școalele din Blaj. Pe vremea aceea nu se pomenea de internate și cantine la școli și pentru a putea trăi fără griji, elevii se întovărășiau câte opt, zece la o gazdă, plătind cu săptămâna.

Îndată ce ne așezam la gazdă, formam lista de bucate pentru zilele din săptămână, o întăream cu iscăliturile noastre și o predam gazdei, care era datoare a ne face „mâncarea după listă”.

Mâncarea noastră obișnuită consta din fasole, cartofi, varză, mămligă cu brânză la cuptor, numită topșă. Dar brânza trebuia căutată de multe ori cu logarilmele. Fasolea era, putem zice, salvarea noastră, că o frecam, o sleiam și o băteam, o dichisiam cu cruci de piper și o serviam de trei ori pe săptămână.

Dumineca aveam supă cu rasol, sau tocană cu carne de berbec. De pâine nu duceam lipsă, căci o aveau elevii greco-catolici gratuită din fondul lăsat de episcopul Bob, iar cei greco-orientali o plăteau cu 12 fiorini pe an. Era o pâine gustoasă de grâu curat, pe care o ridicam tot la cinci zile de la curtea Mitropolitană. Dimineața noi nu mâncam, ci ne folosiam de dictonul latin: „Plenus venter non studet libenter.” (Burta plină nu învață bucuros).

Erau și o samă de elevi cu totul săraci, cari nu

aveau mijloace de a se întovărăși la gazdă. Acești elevi se numiau elevii „cu ulcica”. Ei se aciuiau pe lângă câte un cleric și se duceau la prânz la masa clericilor în seminar. Clericul lua ulcica elevului și îi puneau din mâncarea ce prisosia, iar elevul lua „ulcica” în primire și pleca vesel la gazdă.

De Rusalii, de oarece patru dintre tovarășii noștri de masă au plecat acasă, patru, cari am rămas în Blaj, ne făcusem planul din ajun să petrecem Rusaliele afară din oraș. Fiind trei zile de sărbătoare, ce am fi putut face noi în Blaj? A te duce în vizită pe la vre-o domnișoară din Blaj era ceva imposibil, căci teologii aveau preferință, și noi nu puteam face concurență unor superiori, cari azi mâine plecau cu vre-o fată din Blaj, odată cu diploma de teologie. De aceea ne-am hotărât a lăbări la casa vreunui preot din împrejurime.

Și aici am întâmpinat greutăți. În Sâncel, la popa Bran, nu ne puteam duce, fata lui fiind fâgăduită unui teolog, care acum e preot acolo; preotul din Ciufud nu avea copii; celui din Spini nu-i ajungea băutura lui, dar să mai dea și la alții; cel din Veza nu ne-ar fi primit cu siguranță, că a primit prea mulți și tot l-a îmbătrânit fata lângă el; la cel din Tiur nu ne da mâna să mergem, că acela a fost profesor în Blaj; la Mănărade nu aveam ce căuta, că fata locuia în Blaj, la o mătușă a ei.

Tineretul adult al satelor și orașelor noastre găsește în „Foaia Poporului” nutremântul sănătos pentru cultivarea sufletului și a bunelor însușiri.

Ce era de făcut? că nu mai șiam unde să bărîm în apropiere. Unul făcuse propunerea să mergem în comuna Lupu, și nu la popa, că acela avea copii mici, dar să mergem la un țăran cu numele Isăc, care era fruntașul satului și avea o fată căreia îi plăceau ochii după o leacă de popă. Acolo nu-mi coinea mie, fiindcă m'au dus păcatele cu un dascăl Sighișoara, care s'a recomandat că e cleric abscondit pe când el era numai pedagog.

Badea Isailă, care ținea cu orice preț să-și păstreze fata preoteasă, ni-a luat adresa și s'a dus la Comitetul din Sibiu, de unde a cules informații, și ne-am dus a doua oară, ne-a primit la început în cameră de rușine, dar pe urmă ne-a întrebat:

— „Facem ceva, ori veniți numai de mâncare?”

Nu-mi aduc bine aminte cum am plecat de acolo, dar atâta în minte că badea Isailă a ajuns în posesia unei umbrele și a unei tabacheri.

Am mai cântărit noi ospitalitatea preoșilor din împrejurime: Iclod, Tapu, Spălnău, Cinadie, Glogoveț, Hususău, Petrifalău. Crăciunel, cuș, Panade, Lunca, Bălcaciu și Șoroștin, dar nici unul nu era de Doamne ajută.

Era cât pe aici să renunțăm la planul nostru, colegul Gherasim ne spune:

— „Știi ce? Popa din Beșinău (azi Secășu) văr cu mine. Haideți acolo, că o să petrecem și Popa e tânăr și îi cam place să petreacă.”

— Bravo! Haidemus, băieți! Și am plecat, oarele șapte dimineața. La oarele unsprezece am răsunat de foame în Beșinău, și până la casa popii nu am oprit. Acolo, ce să vezi? Ne țese o băiețică înaintea, care ne vestește că popa cu preoteasa n

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

Damenii din alte vremi

— Moș Troacăr Anghel —

Oridecâteori mă opresc cu gândul la biserica din deal, figura lui moș Anghel îmi apare înaintea ochilor. Bătrân, cu părul alb ca neaua, cu fața brăzdată de mulțimea anilor, cu ochii albaștrii ca seninul cerului, cu statura dreaptă ca un tânăr, stătea nemișcat în fața ușilor dela altarul bisericii, în tot timpul slujbelor. Locul unde sta el se cunoaște și astăzi. Grăsimea cu care își ungea opincile și pe talpă, alăsaturme pe podeaua bisericii. Nu cunoștea o slovă, dar știa pe din afară toată rânduiala Liturgiei. Orice greșală a cântăreșilor mai tînării, n'o trecea cu vederea. Apoi predica o ducea și altora. Când sectarii lucrau cu zor pentru câștigarea sufletelor, moș Anghel cumpăra câteva sute de cărți, pentru a fi împărțite celor ce vor să se lapede de legea strămoșească.

Stăteam adeseori de vorbă cu el, că-mi spunea lucruri din alte vremi și despre alți oameni, pe cari eu îi cunoșteam numai din cărți și din auzite. Iată ce-mi spunea uneori și eu îl ascultam cu mare băgare de seamă: „Pe vremea când eu eram copil andru pe învățători îi plăteau oamenii cu bucate. Nu prea se învăța multe ca azi, dar parcă era lumea mai de omenie ca azi. Era rău numai că eram sub unghiuri de nu puteai vorbi orice și oriunde. Dar pentru aceia tot se cânta „Deșteaptă-te Române” și „Pe-al nostru steag” Oare azi de ce nu se mai cântă ca atunci? Acum cântecile ca cântecile, dar azi nu mai auzi „Născătoarea”, „Cele șapte Taine” și „Credeul”. Oare de ce? Și-apoi pe vremea mea nu se pomenea să de-a cineva bani pe zdrențe. „Laibăru” și pânza o țesea femeia în războiu și-o cosea cu mâna, cu ață de fuior și firea mai mult ca cele de cumpărat. Nu mai vorbesch de mâncare. Pâinea numai la zile mari o gus-tau. La lucru luam în straiță mălaiu și chisăliță de prune sau lapte și „crumpiri” (cartofi) fierți și toată ziua munceau și nu ne văitam de nimic.

Plugurile era de lemn. Ca să „tune” mai afund puneam pe el câte-un „bolovan” mare. Azi sucești de „șirof” și merge cum vrei. Asta e bine. Mai rău e, că

Asistența creștinească la așezămintele spitalicești din Sibiu

Aflăm cu bucurie, că în urma îndemnurilor duhovnicului Clinicelor universitare din localitate, mai multe școli de toate gradele s'au oferit să ajute cu contribuția lor la promovarea asistenței creștinești printre ostașii și suferinzii din acest așezământ spitalicesc. În zilele de duminici și sărbători elevele de la liceul industrial și dela liceul comercial de fete sub conducerea zeloasei Dșoare E. Simtion, dau armonioasele răspunsuri la sfânta liturghie care se oficiază în Capela Clinicilor. Din inițiativa Dșoarei Simtion s'a mai procurat o valoroasă candelă, la care și-au dat obolul elevele celor două școli. Un dar tot atât de prețios au făcut și elevii școlilor, cari au procurat, cu suma de 6000 lei o prețioasă icoană a Mântuitorului, îmbogățind astfel interiorul capelei. Sunt fapte cari merită a fi reținute.

azi nu se mai poate vedea lumea cu ochi buni!

Cine-a pomenit pe vremea mea, să fugă omul pentru orice vorbă la a lvoacal? „Tăte” certele și neînțelegerile dintre oameni le judeca comitetul bisericii. Cei nepulnicioși, leneși și nevrednici erau oprii să se căsătorească să nu umple lumea cu astfel de oameni. Și „porția” (impozitul către stat) și „aruncul” (impozitul comunal) îl însemnam pe băț cu creștături și nimic nu se încurca ca azi cu atâtea protocoale și chitanțe.”

Așa vorbea moș Anghel despre lumea în care a trăit el, lume care cu toată vitregia și asprimea vremurilor ne-a păstrat neatinsă comoara noastră națională, unitatea noastră sufletească, singura forță, putere cu care am biruit veacuri de-arândul.

Pr. Aurel Borțianu

Plata la timp a abonamentului, a fost o datorie care a onorat totdeauna pe celitorii „Foi Poporului”

De pe la noi

Din Ocna Sibiului

Daruri pentru soldați

Comitetul de Patronaj județan, a trimis Comitetului de Patronaj local, 32.000 bucăți de țigări pentru răniții din Sp. militar Nr. 473. Această cantitate de țigări se va împărți din cinci în cinci zile soldaților răniți, câte 5250 buc.

Nemulțumiri în legătură cu impunerile fiscale

Un însemnat număr de locuitori din localitate, sunt nemulțumiți pentru felul în care, controlorul Circ. Ocna Sibiului, a făcut noile impunerii, în special la vilele cu camere de închiriat.

Locuitorii sunt decși și vor apela forurilor superioare impunerile făcute.

Din Sichevita—Caraș

Din Sichevita ni se vestește că pentru înzestrarea turnului bisericii cu un ceas, corul „Renașterea” a donat frumoasa sumă de 100 mii lei — aceasta ca răspuns la apelul și îndemnul Păr. Simeria Rusali, membru în Cercul Cultural al „Astei”. Fapta corului „Renașterea”, din Sichevita se învrednicește de toată lauda.

Norme pentru fabricile de țesături

Toate industriile și atelierele care produc țesături din fire de bumbac, din celofibră „b”, amestecuri de bumbac cu celofibră „b” sau cotonin și din vignone nu vor putea pune în fabricațiune cu începere dela 15 Februarie decât anumite categorii de țesături pentru rufărie de pat, rufărie de corp, îmbrăcăminte și diferite prevăzute în Monitorul Oficial din 5 Februarie.

în minutul acela a plecat cu căruța la socri, în Bucerdea.

Răspunsul Babel ne-a lovit ca cu măciuca. Am scos fiecare câte o carte de vizită, și le-am predat babei, ca să onoreze pe părintele cu ele când se va înapoia, iar noi am căutat să ne strecurăm cât mai repede din sal.

La marginea satului ne-am așezat la umbra unor sălcii, ne-am pornit pe râs. Fiecare râdea de pânjania celuilalt și toți patru eram lînșiți de foame, ba, ce e mai mult, nu aveam nici de unde cumpăra de ale mâncării. „Nu-i totdeauna „Paște”, mai sunt și Rusalii pe aici nu ajunsesse.

Să ne înapoiem la Blaj era singura soluție, dar cu stomacul cum te împaci, că până la Blaj era o bucată bună de drum. Ne sculăm să plecăm. Rolind ochii în jur, vedem nu tocmai departe o stăină; ne decidem să-i facem o vizită, și mult nu stăm pe gânduri, ci prindem curaj din nou și plecăm cântând.

Ajunși la stână, pe cine credeți că am găsit? Pe venerabilul preot Patrachie din Tău. L-am salutat mai respectuos decât pe Vancea, Mitropolitul, cu toate că numai barba îl deosebea de ciobani. Preotul, nici una nici alta, să-i facem cinstea de a-l însoți până acasă să ne facă preoteasa niște clătite cu urdă dulce, să le meargă vestea. Această invitație, neașteptată, dar mult dorită, a fost salută de noi cu o mare înșuflețire, și în triumf l-am condus pe popa până acasă. Acolo abia am avut timpul necesar de a ne recomanda și a săruta mâna preotesei, când și apare un turn de clătite pe o tavă respectabilă.

La urmă, vedem că doamna preoteasă aduce o

hârtie și face un pachet sdravăn cu clătite, să avem de drum.

Am mulțumit pentru ospitalitate și ne-am luat rămas bun.

Ajunși seara obosiți în Blaj, ne-am și culcat, ne mai având trebuință de cină. Clătitele cu urdă ne-au căzut greu la stomac și stăteau mereu să ne vie pe gât. Am dormit ghiftuiți. Dimineața, ne trezim cu badea Isailă din Lupu, care era în trecere prin Blaj, ducându-se la un frate al lui, preot în comuna Velj lângă Meiaș. Badea Isailă cu care rămăsesem prieten, ne a adus o sticlă de rachiu de trevere și o respectabilă bucată de urdă dulce. Urda am dăruit-o gazdei, cerând în schimb să ne facă o supă de chimin. Cu rachiul de trevere și cu supa de chimin ne-am pus stomacul în rânduială. A patra zi au sosit și ceilalți patru tovarăși de gazdă. Parcă au fost vorbiți, că fiecare adusesse pe lângă făină de porumb și câte o strungăreață cu urdă dulce, așa că întreaga săptămână n'am mâncat altceva decât topșă cu urdă.

Toate au trecut. Eu, terminând liceul, am trecut la cursul teologic în Sibiu, unde am făcut cunoștință cu un cleric care era în căutarea unei preotese și a unei parohii vacante. L-am recomandat pe badea Isailă din Lupu.

Clericul n'a ascultat „se vede”, că s'a și preoțit pentru acea comină. Au trecut aproape douăzeci de ani și nu mai auzise nimic de prin acele părți. Prin anul 1909 stăteam cu Ilaria Chendi la cafenea Kibjer în București. Era o zi caldă din luna Maiu și pe când povesteam lui Chendi amintirile de față, intră în cafenea un preot din Ardeal. Era părintele din Lupu. Noi l'am invitat la masa noastră. L-am întrebat ce vânt l-a adus în țară.

— „Apoi ale lumii năcazuri”, începe preotul. Mi-a dispărut băiatul de la școală de vreo cinci zile, tocmai acum în preajma axamezelor, și nu i dau de urmă.”

Chendi, pe care băiatul popii îl căutase la Academie, îi dăduse întâlnire la catenea, și pe când îl spunea preotului să nu ducă nici o grijă, că băiatul nu e pierdut, tânărul elev apare în cafenea.

De bucurie n'a știut popa cum să ne mulțumească. „Dacă știam că vă scoale Dumnezeu înaintea mea, — zise el — nu veniam eu cu mâna goală: vă aduceam o strungăreață cu urdă dulce, că tocmai alaltă-seară mi-a fost rândul la stână.”

De sub Surul

A sosit un nou transport

Mașini de cusut

„TORPEDO”

fabricat german de primul rang
se vând cu prețuri vechi la

Departamentul Mașinilor

SIBIU

Str. Sării 22

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Despărțămintele noastre la lucru

Adunarea „Astrei” — Sighișoara

Comitetul despărțământului județean al „Astrei” a ținut în zilele trecute o ședință administrativă, discutând lucruri însemnate, privind bunul mers al acestei asociații. Ședința s'a ținut în prezența d-lui dr. Gh. Preda, vicepreședintele comitetului central.

Au vorbit d-nii E. Stoica, protopop, colonel Traian Antoiu și dr. Gh. Preda, arătând că pe viitor toate căminele „Fundațiilor Regale Culturale” se vor contopi cu ale „Astrei”, lucrând pentru binele poporului.

Din partea căminelor culturale, a vorbit d. Radu Marcu.

Dela Târnăveni

Fruntașii intelectuali din acest oraș își înțeleg datoria de a fi cât mai aproape de popor și, în cadrele despărțământului „Astrei”, cercetează în fiecare duminică și sârbătoare, comunele din raza acestui despărțământ, dând îndrumări sătenilor. Astfel în duminica trecută echipe de conferențieri aștrști a cercetat comuna Cornești—Târnava. Fruntașii comunei au ajutat pe conferențieri în această muncă de luminare a poporului.

La Moșna — Tr.-Mare

Trimișii despărțământului „Astra”—Mediaș, d-nii prof. Eugen Munteanu și N. Vaidomir au cercetat în ziua de 24 Ianuarie, frunțașii comună Moșna. Cu acest prilej, serbându-se ziua unirii, s'a organizat și o frumoasă manifestație națională patriotică și s'a făcut deschiderea școlii țărănești. Au fost prezenți d-nii Ilie Albu, Eugen Munteanu și Valeriu Marieșan, din partea „Astrei” locale.

Elevii școlii primare, tineretul extra școlar și premilitar, sau declamat poezii, au cântat cântece românești și au jucat jocuri românești, făcând astfel cât mai plăcută această ședință.

Conferințe la Sibiu

În cadrul conferințelor „Astra” din ciclul „Luptători pentru unire”, a vorbit Duminică în 13 Februarie, D. Stăniloiaie, rectorul Academiei teologice „Andreiene”, despre „Mitropolitul Șaguna”.

Dela Abrud

Dela acest despărțământ vine știrea că în vremea din urmă s'a lucrat frumos și cu fragere de inimă, prin cercurile culturale din Roșia Montană și Bucium sat. Cercul cultural, din Roșia Montană sub conducerea d. Ing. I. Nacu și cu străduințele părintelui A. Popescu a organizat o frumoasă serbare culturală, realizând un frumos câștig și moral și bănesc.

Cercul cultural Buciumu Sat, având ca președinte pe d. inv. dir. Mureșanu a organizat deasemenea o reușită serbare artistică, cu un venit destul de frumos.

Dela Arad

O bogată activitate culturală a desfășurat în anul trecut și despărțământul „Astra” al județului Arad.

În oraș a aranjat ținerea unor conferințe pentru intelectuali, conferințe ce au fost ținute de cărturarii de frunte, Silviu Dragomir, Gheorghe Brăliianu și alții.

La Sate, primele 16 despărțăminte și 75 de cercuri culturale, activitatea desfășurată este cât se poate de multumitoare. S'au ținut numeroase conferințe pentru săteni, în comuna Apateu a instalat o baie populară și a înființat o bibliotecă pentru comunele Șepreus și Tisa. A mijlocit și câte un aparat de radio, pe seama cercurilor culturale.

Acest despărțământ lucrează sub conducerea d. Dr. Iustiu Marșesu.

Școli țărănești la Sebeș și la Petrești

Despărțământul Sebeș — Alba, de sub conducerea d. Protopop Oană Vasile a deschis în ziua de

17 Ianuarie o școală țărănească cu internat, pentru fete, cu 22 eleve.

Deasemenea, la Petrești, Căminul Cultural „Astra”, condus de părintele Cărpinișanu a deschis o școală țărănească pentru fete, urmată de 26 de eleve.

În amândouă aceste școli deschise cu mari jertfe bănești, se dau tinerelor fete învățături frumoase pentru a fi bune gospodine, soții și mame.

Dela „Astra Luduș”

Este vrednică de amintit truda pe care despărțământele noastre o depun pentru ridicarea satelor. Despărțământul Luduș, condus de d. dr. Valer Rusu urmând programului dinainte hotărât a căutat să lucreze cât mai mult în această direcție. A aranjat serbări culturale, a ajutat la astfel de serbări când i-s'a cerut. S'au ținut conferințe la sate, cu subiecte cari înbrățișau întreaga viața omului dela sate. S'au ținut apoi, în două rânduri conferințe, pentru gospodine. Înțelegând datoria de a ajuta pe cel lipsit, „Astra” Luduș, a împărțit numeroase ajutoare oamenilor nevoiași.

La Sânicolaul mare

Cursurile țărănești, în această frunțașă comună a Banatului sunt ținute în cadrele „Astrei” de către intelectuali din loc. Conferințele și sfaturile atât de frumoase, cari se dau sătenilor sunt urmate de filme culturale de propagandă. În fiecare Marți, Vineri și Duminică, după cursuri, urmează și câte un film cultural. Se cuvine toată laudă conducătorilor acestei comune, cari se îngrijesc atât de mult de cultivarea sufletelor acelor cari le sunt încredințați să-i conducă.

„Astra” la Forotie — Caraș

În Duminică, din 16 Ianuarie 1944, în comuna Forotie, jud. Caraș, s'a inaugurat școala de igienă și gospodărie țărănească, organizată de Cercul Cultural „Astra” Forotie, de sub conducerea părintelui Gh. Pleavă, președintele Cercului Cultural, și a d-nei notar Veturia Teodor.

La inaugurarea acestor fapte au participat: d. Prefect de Caraș Colonel Theodor Theodorian, d. prof. Ilie Rusmir, președintele Astrei Carașene, d-nii prof. Pop, Rona și Ghibede de la liceul din Oravița.

După sf. Liturgie, s'a ținut în localul școlii primare serbarea. Primul cuvânt l-a rostit păr. Ch. Pleavă, aducând mulțumiri înalților oaspeți pentru faptul că au binevoit să participe la această înălțătoare serbare.

A urmat cuvântul d-lui prof. Ilie Rusmir, care a arătat populației, marele rol al Astrei și a școlilor țărănești de gospodărie și igienă. D. prof. Ilie Rusmir a arătat truda mare în ogorul culturii românești, adusă de d. prof. Iuliu Moldovan, sufletul Astrei transilvănene.

D. Prefect Colonel Th. Theodorian, a vorbit despre unirea sufletească a tuturor Românilor.

Au urmat cântece patriotice cu premilitarii și școlarii.

S'a oficiat apoi sfinșirea localului de către părintele Gh. Pleavă. A urmat apoi o masă pregătită de elevele școlii țărănești, în cinstea oaspeților. Cu această ocazie d. prefect al județului, pentru ajutoarele date, a fost proclamat cetățean de onoare, de către membrii sfatului comunal.

La Lugoj

În șirul de conferințe organizate de „Astra”, pentru Lugoj, a vorbit d-na prof. Viorica Fărcașiu despre

Odată cu intrarea ta în rândurile abonaților „Foi Poporului”, mărturisești hotărârea de a sprijini Asociațiunea „ASTRA” în lucrarea pe care o săvârșește de peste 80 ani, pentru luminarea și propășirea poporului românesc din Transilvania.

„Sufletul Ardealului în literatura noastră”. Înainte conferință, elevele liceului „Iulia Hașdeu” din Lugoj au cântat câteva cântece patriotice, apoi conferința a fost prezentată publicului de d. dr. Aurel E. Petea președintele Astrei din Lugoj.

Conferința atât de interesantă a d-nei Fărcașiu plăcut mult publicului numeros care a fost de față.

La Brăila

Despărțământul „Astrei” din acest oraș desfășoară o frumoasă activitate culturală, organizând conferințe și șezători.

Anul acesta, după o conferință foarte interesantă cu un subiect din știința chimiei, s'a organizat o șezătoare culturală, iar în Duminică trecută a conferențiat d. prof. Ioan Moga, dela Universitatea din Cluj-Sibiu, vorbind despre „Transilvania în evoluția românească”.

Conferința a fost urmărită cu mult interes de publicul care a fost de față.

La Arad

Joi, în săptămâna trecută, a conferențiat la Arad în cadrele „Astrei”, părintele protopop Florea Codreanu. Știința sa a vorbit despre „Înfăptuiri sociale”. Conferința aceasta face parte din șirul de conferințe ale Astrei despre „Realizări românești în ultimii 25 de ani la Arad.”

Conferențiarul a arătat, că în vremea din urmă la noi s'a lucrat foarte mult pe tărâmul social.

Conferința „Astrei” la Turda

„Astra” din Turda a organizat, pentru intelectuali din acest oraș, un șir de conferințe, cari vor fi ținute de către profesorii Universității din Cluj-Sibiu. Șirul acestor conferințe a fost început în 6 Februarie, prin conferința d-lui D. D. Roșca, decanul Facultății de Litere și Filosofie, din Sibiu. Cunoscutul profesor și luptător pentru drepturile neamului, a vorbit despre „Națiune și dreptate românească.” Vor urma apoi conferințele d-lor prof. Eugen Speranția, M. Kernbach, Daicovici și Pașca.

La Zlatna

În anul trecut în cadrul despărțământului, a funcționat o școală țărănească cu internat pentru fete, în Zlatna. S'au făcut apoi, în anul trecut organizarea comitetelor culturale în mai multe comune. S'au ținut apoi mai multe conferințe, la sate; conferințele au fost încadrate în frumoase serbări școlare.

Șezătoare literară la Târnăveni

Revista de luptă românească din București „Transilvania Noastră” cu concursul „Astrei” Târnăveni a aranjat o frumoasă șezătoare literară, în cadrul căreia a conferențiat d. Cezar Petrescu, iar scriitorii Ion Th. Ilea' Sofia Arcan, Galia Henegariu, Lucian Valea, Corneliu Albu, Dumitrie Danciu, Teodor Scarlat, Alexandru Raicu, Mihail Pinteș și Marinovici au citit din operele lor. Cântărețul Puiu Cucu a cântat doine din toate colțurile țării, iar d. Corneliu Albu a arătat însemnătatea acestor șezători literare, cari au de scop apropierea scriitorilor cu țara și durerile ei.

La Hunedoara

Duminică trecută a conferențiat în cadrele „Astrei” d. profesorul Ștefan Pașca, dela Universitatea din Cluj-Sibiu. Domnia sa a vorbit despre „Unitatea neamului prin religie”. Conferința s'a ținut în fața unui public numeros și a tineretului școlar din localitate și a fost încadrată de un frumos program de cântece și poezii.

Intâmplări de peste săptămână

In țară

Sărbătorirea dela Sibiu

Duminecă, 6 Februarie, Institutul de Istorie Națională de pe lângă Universitatea din Cluj-Sibiu a comemorat pe fondatorii săi: Regele Ferdinand I, Miron Cristea și Valeriu Branice. Ședința de comemorare a ținut sala Institutului, vorbind dnii I. Lupaș, Ioachim Crăciun și Ioan Moga, profesori la Universitatea din Cluj-Sibiu. Cu această ocazie foștii studenți ai Institutului de Istorie Națională au ținut să sărbătorească pe profesorul lor Dr. Ioan Lupaș, care în anul 1940 împlinise vârsta de 60 de ani. Din vitregia vremurilor această serbare, care trebuia să fie ținută la Cluj în anul 1940, a fost amânată mai bine de 3 ani. Au vorbit școlii director școlar Mihail Nanu, Dumitru Stăniloae, directorul Academiei Andreiene, și inspectorii școlari Șcurtu și Braharu, arătând munca desfășurată de învățătorul profesor ardelean, pe tărâmul istoriei naționale.

Gemene, fără să semene

Lumea din comuna Dolhești, județul Baia se miră și discută aprins despre femeia Maria Pricop, care a născut două gemene, una sănătoasă și în toată firea, iar alta, o pocitură care nu s'a mai văzut, fără cap și mâini și picioarele răsucite. Să zici: Doamne, ce ferește!

100 de oi otrăvite

O întâmplare urită s'a petrecut pe holarul comunei Luntreni din județul Arad, Paznicul Francisc Orban aruncat pe câmp porumb otrăvit. Acest porumb a fost mâncat de oile ciobanilor Pavel Dobrotă și Nicolae Banu, din Poiana Sibiului, cari veniseră cu turmele la iernat în holarul acelei comune. 60 de oi din acelea cari au mâncat au murit iar alte 40 sunt în primejdie să moară.

Alamă în loc de aur

Intâmplarea s'a petrecut la Nădlac. Muncitorul Petru Oprea din Brad și prietenul său Petre Moș din Nădlac, au vândut unui ceasornicar un kilogram de alamă cu suma de 200.000 lei, dând-o drept aur. Ceasornicarul care se bucura că a găsit aur cu un preț așa de ieftin și-a dat seama, numai târziu că a fost înșelat de cei doi muncitori. Se întâmplă de multe ori și în viața sufletului că ne lășăm înșelați de ceea ce ni se pare aur curat și care nu-i decât alamă proastă.

Pe urmele strămoșilor

Cercetătorii trecutului, făcând săpături în jurul Sarmiseghetuzei, în apropierea comunelor Hobița și Clopotiva, au scos la iveală urmele unui cuptor sistematic de ars cărămizi, țigle și oale. Cuptorul este destul de bine păstrat și pe cărămizi se poate citi numele proprietarului din acele vremuri: Marcus Servas Donatus. Toate descoperirile de acest fel, care se fac pe pământul Transilvaniei, sunt însemnate, căci ele mărturisesc vechimea noastră aci și dreptul de a stăpâni acest pământ.

Și-a omorât copilul în bătaie

Amețit bine de băutură, săteanul Mihai Costescu din satul Cotoroiaie, a plecat spre casă. Acolo nu i-a plăcut nimic și nu i-a plăcut mai ales purtarea copilului său Gheorghe, în vârstă de numai 7 ani, pe care și-a luat la bătaie. Nu s'a mulțumit însă numai cu vreo câteva palme, ci a început să-l lovească cu capul de sobă până la omorât. Tatăl ucigaș a fost arestat. Tatăl ce este în stare să facă băutura. Cât de mult sălbătește și îndobitoceste pe om.

Iarnă domoală

Vremea a fost pe unele locuri domoală ca primăvara. Căldura aceasta neobișnuită la începutul lui Februarie a amăgit și unele jivine ale pământului, care și-au părăsit culcușul lor de iarnă. Astfel, se spune că în apropiere de mănăstirea Dealu, lângă Târgoviște, a fost omorât în zilele trecute, un șarpe mai mare de doi metri, care ieșise la drum, caprimăvara.

De peste hotare

Foame mare în alte țări.

Se spune că în China, în ținutul Hopei, bântuie o foamete îngrozitoare. Peste 20 de milioane de oameni sunt amenințați să moară de foame. Din pricina războiului și a mobilizărilor, nu s'au făcut aproape deloc însămânțări. Deasemenea scriu gazetele că în provincia Bengal, din bogata Indie, este o foamete mare. Din cauza foametei, au izbucnit, în această provincie, boli molipsitoare, cari seceră cu miile, între cei săraci.

Cutremurul din Turcia

Am scris și noi în numărul trecut al gazetei despre grozavul cutremur, care a fost în Turcia. Știrile mai noi spun că au murit în această mare nenorocire 2381 de oameni și au fost răniți 1583. Pagubele sunt foarte mari. Ceea ce a mărit și mai mult nenorocirea, a fost faptul că, fiind cutremurul într-o regiune lipsită de lemne, bieții oameni au stat zile întregi, în ger și viscol, până ce și-au putut face un adăpost cât de mic.

Cea mai mare hoție a vremii

Conducătorii Băncii Naționale a Franței au descoperit, într-o bună zi, că lipsește din bani suma frumoasă de 25.000.000 de milioane franci. Nici mai mult, nici mai puțin, decât averea în numerar a unei țări mai mici. După multe și lungi cercetări s'a afla, că banii au fost șterpeți de doi muncitori zidari, cari au lucrat în pivnițele băncii, unde au dat peste ei, din întâmplare. Hoții au fost descoperiți, după numeri, cari erau tipărite pe hârtiuțele de câte-o mie de franci. Curios, că numai unul începuse a trăi domnește din banii nemuncați. Al doilea îngropase averea în pământ, lăsând să se uite isprava. Dar cel descoperit și prins a tras și pe ortacul său, acum nu în pivniță, ci în temniță.

Nu lua ce nu-i al tău, că te frige, dragul meu!

Din isprăviile comuniștilor

Soartea pe care comuniștii o pregătesc dușmanilor lor nu este din cele mai bune. Ziarele scriu lucruri îngrozitoare despre ceea ce au săvârșit comuniștii, în locurile, unde numai și pentru scurta vreme au ajuns stăpâni. Astfel se spune că în Istria și Dalmatia, ajunse vremelnice în stăpânirea partizanilor de comuniști s'au petrecut fapte înfiorătoare. Sute de oameni, bărbați sau femei au fost omorâți și aruncați în prăpăștiile sau peșterile dela marginile orașelor și satelor.

Hoție, nu glumă

În Frața, s'a întâmplat în zilele acestea un furt mare care a pus în mișcare întregă poliția franceză. În gara Clermont-Ferrand, din apropierea Parisului s'au format 40 de saci plumbuiți, cu câte 25 milioane de franci un sac, bani noi, ce se trimiseră, pentru a fi depuși la „Banca Franței”. Hoții au atacat pe cei trei funcționari și șoferul, cari descărcau banii, au pus mâna pe automobil și au fugit. Nu s'au folosit însă nici hoții, căci banii au fost declarați fără valoare.

Ce e scris omului în cartea sorocului

Lia Cavaleri a fost o mare cântăreață, care cu darul ei a înveselit oameni de pe întregul glob pământesc. A cutreerat lumea și era răsfățată, la Roma, ca și la Londra la Berlin ca și la Petersburg, ori New-York. De când războiul a silit-o să rămână în țară, în Italia, cântăreața și-a petrecut viața în casa ei. Până acum de curând, când o bombă americană i-a curmat firul vieții, împreună cu a servitoarei, care o îngrijea.

Așa-i războiul... Nu alege.

Ca să te poți desluși mai bine asupra celor ce se petrec peste săptămână, în țară și peste hotare, abonează-ți „Foaia Poporului”, scrisă pe înțelesul tuturor

Poșta Administrației

Topo Emanoil. Am primit Lei 800. Vă mulțumim. Abonamentul Dvs. este achitat până la 1 Mai 1945. Ne bucurăm că primiți foaia regulat și sunteți mulțumit.

Pr. I. Mihălțeanu. Am primit lei 400 pentru abonamentul Dvs. și Lei 400 pentru d. Gh. Negruț. Vă mulțumim.

Cristoi Constantin. Foaia vi s'a trimis dela 1 Mai 1945 sub diferite numere din cauza adresei greșite Azi numărul abonamentului Dvs. este 366. Toate celelalte sau șters. Dacă întâmplător mai primiți vreun număr afară de 366 vă rugăm a scrie pe el: „Retur primesc foaia cu alt număr” și a-l preda poștei. Abonamentul Dv. este în regula până la 30 Iunie 1944.

Nic. Zarva Președ. Soc. de vânatoare. Am primit lei 500, vă mulțumim. Am trecut toată suma în contul abonamentului Dv. Calindarul vi-l trimitem grațuit. Abonamentul Dv. este achitat până la 1 Iulie 1944.

Cojoc Cornel. Am primit lei 1900 și poștala Dvs. Odată cu plata foii se schimbă numărul dela adresă. Urmăriți mai la vale și veți afla numele pentru cine ați trimis banii. Suma de lei 100 trimisă pentru calindăr și Lei 100 trimisă Dvs. ce i-am trecut în contul abonamentului Dvs. Cauza fiind rezolvată încă în anul trecut având în vedere munca ce o depuneți pentru foaia noastră abonamentul Dvs. este achitat pe întreg anul 1943/1944. V-am trimis și un calindăr. D. Prohasca și Grosioni i-am trimis foaia. Când veniți pe la Sibiu treceți pe la Administrația noastră.

Achitări de abonamente

Au bine voji a ne ușura din sarcinile materiale, prin plata la timp a abonamentului, următorii:

Gavrilă Todoreanu 400 Ioan Treistaru 400 Dr. Teodor Popa, avocat, 400 Pr. Ștefan Jurca 400 Capătă Vasile 1 + Ion 400 Bălgradean Alexandru 400 Ilie Besoiu 400 Damian Sebeșan inv. pens. 400 Dr. Victor Macavei 400

D. Cojoc Cornel pentru următorii:
Cojoc Cernel 200 Drăgănescu Pantelie 400 Rădulescu Samson 200 Draganescu Ion 200 Dimitrescu Simion 200 Floroni Emil 200 Lazarescu Pavel 200 Dimitrescu Monu 200 100 Vasiloni Ana, moașă 200 Am mai primit dela: Cercul Cultural Astra Vermes 400 Ilie Grozea 400 Ioan Marin Banea 400 Ioan Păcală 800 Filimon Dămian 200 Nicolae Opreș 200 Dumitru Ioan Ciorogariu 200 Dr. Ion Buzilă 400 Ioan Săucea 400 Ilie Ciorugă 400 Ioan Nistor Calefariu 400 Cornea Gligor 400 Ioan I. Stoichiță 200 Maria C. Miclăuș 400 Traian Olariu 500 Gheorghe Cutean 200 Voinea Ieronim 330 Ioan Frăcea 400 Patru Ștefan 400 Nic. N. Simionescu Preș de Tribunal 400 Pr. Petru Marcu 400 Ana Vladului Ioan 400 P. Sergescu prof. univ. 400 Victor Aldea m. 200 Docolino Petru 200 Nicolae P. Letea 200 Prof. Dr. S. Cioranu pt. dl. Serban Ilcuș 500 Coroian Dumitru 400 Cioca Peodor 400 Petru Hadan 400 Cristoi Constantin 400 Prof. I. Ojoi 400 Prof. Eugen Hulea 400 Topa Emanoil 800. Gh. T. Kirileanu 200 Iosif Pleșci 200 Pr. I. E. Mihalciuanu 400 Negruț George Balanu 400 Matei Pleșa 400.

(Continuare în numărul viitor.)

Slujitorii Domului și ai Mamoului

Societatea oficială a preoților din Italia a arătat că până la Septembrie 1943, au fost uciși de bombe, atacurilor aeriene anglo-americane 1347 preoți, călugări și călugărițe.

Numai în episcopatul Napole sunt însemnați 381 de morți, printre care și episcopii de Calabria și Campo Basso.

Ce rău vor fi cauzat anglo-americanilor, acești episcopi, preoți, călugări și călugărițe, a căror armă sunt crucea și rugăciunea? Sau, că Anticrist își vestește domnia pe pământ?

INFORMAȚIUNI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — —	200.—
Pentru negustori și comercianți — — —	500.—
Instiluții și autorități — — —	2000.—
Abonament de sprijin — — —	5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR

— — — — — LEI 7.—

● **SPRE LUARE AMINTE PENTRU ABONAȚII FOIL** Urcarea prețului hârtiei, a mâinii de lucru, precum și a altor materiale, ce se întrebunțează la tipărirea foil, ne-a pus în situația de ne vedea siliți să majorăm prețul abonamentului la 500 lei anual.

Vechii abonați cari își vor plăti abonamentul pe un an întreg până la 1 Martie a. c. vor trimite numai suma de 400 lei și vor primi, în mod gratuit, câte un exemplar din „Calendarul Astei și al Foi Poporului” pe anul 1944.

Cei cari se vor abona la foaie după 5 Martie 1944, vor plăti abonamentul de 100 lei anual.

De asemenea vor plăti abonamentul de 500 lei și abonații vechi cari nu-și vor achita abonamentul restant înăuntrul termenului până la 1 Martie 1944.

Abonații cari își vor achita întregul abonament de 500 lei anual înăuntrul termenului dela 1 Martie 1944 până la 1 Mai 1944, vor deveni membri activi ai Asociației pentru literatura și cultura poporului român „Astra”, fără a mai plăti vreo altă taxă.

Odată cu comunicările de mai sus, încunoștiințăm, pe toți abonații noștri, cari și-au achitat până în prezent abonamentul pe un an întreg, că zilele acestea am început să-le expediem câte un calendar în mod gratuit, pe adresa fiecăruia.

Cei cari nu vor primi calendarul să ne reclame pentru a cerceta și-a vedea cine l-a oprit.

● **HĂRTIILE DE 1000 LEI VOR FI SCHIMBATE.** Cu incepere de Marți, 15 Februarie 1944, Banca Națională a României primește spre schimbare bancnotele de 1000 lei, de culoare brună, cari poartă pe cercul alb din mijloc un desen cu două țărânci cu sapele pe umăr. Ceice au astfel de bani să grăbească pentru a nu rămâne păgubiți.

Spuneți și celor ce nu citesc gazeta, ca și aceștia să ia seama de acest lucru.

● **SUNTEM CEI MAI MULȚI.** Socotelile făcute arată că la 1 Ianuarie 1940 populația Transilvaniei era de 5.913.423 locuitori. Azi trebuie să fie peste șase milioane. În Transilvania robită au rămas 2.603.589 locuitori, iar în Transilvania de miazăzi 3.300.834. Din aceștia, în Transilvania robită sunt 1.804.894 Români, iar Unguri numai 968.371. În Transilvania de miazăzi sunt: Români 2.144.777, Germani 488.679, iar Unguri 462.422. După cum se vede atât în Transilvania de miazăzi cât și în cea de nord, noi Români suntem cei mai mulți. Suntem mai mulți decât toate celelate neamuri la un loc. Se spune că pacea care se va face va fi o pace dreaptă întemeiată pe adevăr, nu pe minciuni. Socotelile ne arată că de partea noastră este adevărul.

● **MUNTELE PIETROSU S'A RĂSBUNAT.** Cel mai înalt pisc de munte din Nordul Ardealului românesc azi înstreinat, este Pietrosul. Acest nume românesc îl poartă muntele dela nașterea lui și arată, că Români i-au fost și-i sunt stăpânii, cari l-au botezat.

Stăpânitorii vremelnici de azi, i au schimbat numele în „Piscul Horthy” - „Horthy Csucs”. Și ca să dea lumii o veste că Pietrosul, nu mai este Pietrosul, au trimis o ceală de schiori, cari urcându-se pe vârful muntelui, să implante pe el, o tablă de alamă cu ni mele nou, cum ar fi pus, o nouă carte de botez. Dar muntele s'a înfuriat și scuturându-se a mânia, a rostogolit un val uriaș de zăpadă, îngropând sub ea pe cei cari umblau cu lordanul, pe unde n'aveau ce căuta. Dumnezeu nu bate cu băta.

= ULTIMELE ȘTIRI =

Situația politică și militară de peste săptămână

Comunicatele de războiu de pe frontul de răzărît ne arată, că ofensiva bolșevicilor încă nu și-a pierdut din asprimea ei cu tot timpul nefavorabil, din zona de luptă. Germanii însă în lupte lor defensive pricinuesc Rușilor pagube mari atât în oameni, cât și în material de războiu.

Situația diferitelor sectoare ale frontului de răzărît s'ar prezenta cam astfel:

În sectorul dela nord, bolșevicii au atacat cu forțe puternice. Ei au fost însă opriți în loc de armele germane, iar unele locuri rezultatul luptei a fost schimbăcios.

La Dubno sunt în curs lupte foarte grele.

La Vitebsc grenadirii germani sprijiniți de focul artileriei grele au nimicit într'o ciocnire 49 de tancuri inamice.

În Crimeea, unde bolșevicii au debarcat mai multe trupe, luptele sunt în faza de pregătire, pentru răfuiale cea mare.

Frontul din Italia

Luptele dela capul de pod Nettuno se dau în jurul localității Aprilia. Încercările inamicilor de-a debarca pentru acest front noi forțe de luptă sunt împiedicate de atacurile avioanelor și armelor grele germane. În sud, la Cassino, continuă lupte înverșunate pentru cuceria orașului, aproape în ruine.

Pe frontul politic și diplomatic

Conflictul între guvernul sovietic și cel polon refugiat la Londra, în loc să se lămurească, pare a se încurca și mai mult. Aceasta s'a putut vedea dintr'un articol scris de „Pravda”, care oficiosul guvernului din Moscova, deci gazeta Mareșalului Stalin. În acest articol, care are subtitlul următor: „Tribulațiile dușmănoase ale guvernului polonez de emigranți camuflate sub cuvinte de prietenie” e atacat guvernul polonez, că ar fi pierdut orice simț al realităților și că nu e chemat să discute în numele Poloniei, neavând nici n bază de drept pentru aceasta. Politicianii sunt de părere, că atacurile din Pravda povestesc o nouă schimbare a politicii rusești față de Polonia. Viitorul va arăta, cari va fi aceea politică.

Turcia nu intră în război

Situația Turciei a fost nelămurită de multă vreme. Țara aceasta a căutat să ducă o politică de neutralitate și cumințenie. Cât s'a putut a rămas ferită de în-

vălmășala întâmplărilor, politice și militare cari s'gud lumea.

Din vremea de pace, Turcia încheiase o alianță cu Anglia și a căutat să rămână credincioasă acelei alianțe. N'a vrut însă ca să se strice nici cu puterea dușmane Anglia, cu Germania și Italia. În vremea următoare însă Englezii au încercat să caște, dela Turcia unele porturi și câmpuri de aviație, de unde ar fi putut ataca, apoi, cu avioanele țările din Balcani. Turcia nu a primit, însă, țârgul Angliei, și de aici s'a ajuns apoi la unele nemulțumiri. Ziarele engleze au atacat Turcia, că nu ar fi o prietenă a Angliei și că nu și-a fi ținut cuvântul dat prin tratatul de alianță.

Ziarele Turcești au răspuns însă că Turcia nu va intra în război, nu este pregătită pentru război, că Anglia nu i-a trimis tot armamentul hotărât prin tratatul de alianță. Chiar, apoi, prin faptul că Turcia n'a intrat în război, au mai scris ziarurile turcești, ea a ajutat foarte mult Anglia.

Pe viitor Turcia vrea să ducă tot această politică de pace și cumințenie. Declarațiile făcute de conducătorii turci arată că Turcia în război nu va intra decât interesele mai mari ale acestei țări o să cere. Ceace face ca Turcia să rămână neutră este apăsarea Rusia, pe care ea ar vrea-o cât mai departe de Balcani. Conducătorii Turciei își dau seama că Rusia nu se va opri nici la Nistru, nici la Dunăre, ci în lăcomie de a stăpâni, ar căuta să pură mâna pe Dardanel și pe Constantinopol. Acesta a fost gândul marilor învingători ruși și acest lucru îl vrea și Stalin.

Mobilizare în Estonia

Mobilizarea în Estonia care a început săptămână trecută, este acum pe terminate.

Se observă marele număr al celor cari s'au prezentat ca voluntari. În cea mai mare parte este vorba de contingente încă nemobilizabile sau de oameni cari din diferite cauze au fost reformați. La Hapsal în personalul serviciului de muncă nu a voit să facă față de scutirea de mobilizare cerând să fie înrolat.

La Reval, prof. Iuliu Vaks dela conservator de muzee trecut de 50 de ani, a cerut să fie mobilizat. În cel primului război de eliberare a fost mobilizat ca șeful orchestrei de batalion.

Făină de Arad

Depozitul de făină de Arad s'a mutat din strada Lungă în str. Elisabeta 2, unde a sosit un nou transport de făină, grisată și netedă, precum și făină populare.

OCAZIE, VÂND: 1 butoiu de fier, 200 litri, 3 damigene 50-60 litri, 1 pompă de mână pentru petrol și 1 pat de fier, alb cu somieră, curat. Str. Crucii 9 (etaj).

BONBOANE de malț medicinale

produse dintr'un extras de malț bogat în vitamină, se găsesc în răși în farmacii și drogherii. Producător

Laboratorul Chim. Farm.
Mr. G. Hietsch, Sibiu

Mașini de cusut

renumita marcă germană

IDEAL

cu prețuri avantajoase în depozit la

Carol F. Jickeli S.A.
Sibiu, Piața Regele Ferdinand 21

Secția de automobile -- Radio -- mașini de scris -- biciclete și mașini de cusut, etc.